

Mokkapaloja, esimerkkinä oloa, hippaa ja hiljentymistä

Nuorisotila Vitiksessä kaikuu iloinen nauru ja railakas puheensorina täyttää kerhohuoneet, liikuntasalin ja keittiön. Varhaisnuorten kerhot kokoontuvat jälleen askartelemaan, leikkimään, kokkailemaan ja hiljentymään yhdessä. Samaan aikaan pelataan palloa, leikitään hippaa, askarrellaan koruja ja uunissa paistuu pitsa.

Kerhoja vetävät reippaat kerhonohtajat, joista suurin osa on lähtenyt mukaan kerhonohtajiksi, koska kerhonohtaminen kuulosti hauskalta ja mukavalta puuhalta. Innostavaa oli myös päästä toimimaan ja leikkimään lasten kanssa. Hyvä ruoka (kuten mutakakku, kana ja riisi, pienet suolaiset ja makeat leivonnaiset sekä pirtelö, nam!), kaverien kanssa olo ja hienot kokemukset omilta kerhoajoilta saivat myös monet ohjaamaan.

Kerhonohtajia innostaa se, että saa omalla panostuksella lapsille hyvän mielen ja että lapsilla on hauskaa. Kerhoissa oppii paljon itsestä ja lapsista, välillä kohdataan myös haastavia juttuja: mokkapalat eivät ole aivan täysin onnistuneet, kokkikerhojen suuret lapsimäärät asettavat rajat melko pienessä keittiössä toimimiseen ja ajanhallinta sekä kerhojen suunnittelu kaipaavat vielä hiontaa.

Lasten kanssa touhutessa sattuu ja tapahtuu: uunin pohjalta saattaa löytyä vanha lihapulla ja tiskikonetta tyhjentäessä mukit saattavat pudotessaan haljeta kahtia! Hartauksien suhteen täytyy välillä improvisoida ja siivotessa 17 kerholaisen jäljiltä saattaa kulua tovi, jos toinenkin.

Kerhonohtaminen on palkitseva ja ainutlaatuinen kokemus sekä ohjaajalle että kerholaiselle. Kerhonohtajat kokevat, että on hienoa ja tärkeää toimia esimerkkinä kerholaisille ja samalla kasvattaa mahdollisia uusia, tulevaisuuden kerhonohtajia.

Sanna Vähäkangas vs. nuorisotyönohjaaja sekä kerhonohtajat 2019-2020

